

celo sam občuti, kako se z dvojno mero meri. V zadnji številki „Slovenskega Gospodarja“ smo čitali, da je ubožen človek (bogati gotovo ni bil, da ni imel cel kilogram čebule) zahteval za 90 dkg čebule 4 K, pa je bil obsojen na tri tedne hudega zapora, poostrenejša z dvema tridima ležiščama in na 200 K globe. Pred nekaj časom pa je bilo čitati v nekem listu, da je nekdo prodajal par čevljev z 100, 200 K in še večjim dobičkom. Obsojen je bil na 2000 K globe. Kaj je to v primeri s tisočaki, ki jih je izdrl od ljudi? Oni prvi bi pa tako tudi ne imel nobenega dobička, ker se splošno govori, da je čebula po 6 K za 1 kg. Seveda je to pretirana cena, pa pri drugih rečeh je še bolj. Čebula pa tudi ni tako neobhodno potrebna, kakor čevlji in obleka. Kaj pa se goji n. pr. kake-mu trgovcu, ki ima še očitno po predvojnih cenah nakupljeno blago in zdaj dobi za meter več kron kot je on dal preje krajarjev? Kako si naj ubožen človek določi obleko, če stane najslabše blago za ženske obleke, ki je bilo še nedavno po 25 krajarjev, zdaj 40 do 50 K? Cela obleka brez priloge in šivilje stane 500 K. Kje so pa še čevlji? In če je cela kopica otrok za obleči? Za eno celo opravo mora biti res že veliko premoženje. Zdaj se pa še stara obleka ne bo dala krpati, ker ni sukanca. Mestni trgovci, ki ga še imajo, nastvijo že res blazne cene. Kotaček 900 metrov stane 36-40 K! Pri vsem tem pa je edino to čudno, da se takim gospodom prav nič ne zgodi, — med tem ko je priprost človek, recimo kaka kmetica, če proda liter mleka za par krajarjev dražje kakor to določijo gospodje pri zeleni mizi, brž obsojena na par stotakov globe. Ako se pa slučajno le zgodi, da je kateri „večji“ tudi obsojen, pa ni v nikaki primeri z dobički, katere dela. Pravica naj bo pač za vse enaka — pa nil!

Kako živi kmet na Gornje Avstrijskem. Iz Sierninga na Gornje Avstrijskem se nam piše: Kmet tukaj prav dobro živi, ker se mu ne rekvirira toliko, kakor pri nas na Slovenskem Stajerju. Žita se mu ne rekvirira toliko in krompirja tudi ne, seno in slama tudi ne, samo živine pač veliko. Meso velja 6 K. Moka 80 v, kruh 60 v, sladkor 1 K 50 v. Pri nas na Slovenskem v mirnem času ni bilo toliko mesa, kakor ga imajo nemški kmetje. Sedaj, ko je vojna, ko se ubogemu slovenskemu kmetu vse odvzame, sedaj pa je na Slovenskem še stokrat slabše. Zakaj je pač tako? Zakaj se na enem kraju vse vzame, na drugem pa ne? V Avstriji, posebno na Stajerskem, je res tako: Slovincem kamen, Nemcem pa kruha in mesa!

Draginja živil na Dunaju. O letošnjih velikonočnih praznikih je bil naval ljudstva na dunajske mesnice tako velik, kakor še nikoli poprej in na stotisoče oseb, zlasti revnejših slojev, ni moglo dobiti koščeka mesa za praznike. Goveje meso so prodajali po 25 K kilogram, ovčje meso po 21 K, boljše ribe po 10-14 K, ribe-belice po 5K kilogram, kurjetino po 32 K in 1 kilogram konjskega mesa, katerega poprej mnogi niso mogli niti videti, pa po 15 K. Na tisoče revnejših ljudi je bilo zadovoljnih, če so mogli dobiti z veliko težavo pol kilograma konjskega mesa. Približujemo se razmeram, kakor so vladale v Parizu za časa obleganja leta 1870, ko je bil košček konjskega mesa dragocena slaščica in so kupovali podgane po 2 franka.

Cebelni tatovi. Cebelar iz Slov. goric nam piše, da se dan za dnem množijo pritožbe, da hodijo tatovi od čebelnjaka do čebelnjaka, morijo čebele in odnesejo strd. Cebelarji, varujte nedolžne čebelice. Ljudje sumijo, da opravljajo tatinski posel mestni postopači.

Dopisi.

Maribor. Služkinja sem. V službi sem pri nemški gospodi. Kaj moram tukaj prestati radi svoje narodnosti, ve le ljubi Bog. Če opazi gospa na moji mizi „Slov. Gospodarja“, zarohni kakor kaka medvedka. Slovincem daje najrjše primke. Pravi, da smo samo za sužnje, hlapce, delavce, viničarje in dekle. Slovincem bi se po njenih nazorih morale odvzeti vsako posestvo, ker le Nemci so rojeni za gospodovanje. Dasiravno sem ponižne narave, vendar si nisem mogla kaj, da ji ne bi ugovarjala in branila čast slovenskega rodu. In tedaj je še protestiral gospod, ki je uradnik na c. kr. Imenoval je Slovence: svinje, psi, osli, bebeci, tati, roparji, veleizdajalci itd. Pri tem se je v svoji slepi nemški strasti kar penil od jeze in gnjeva nad Slovenci. Napravila sem kratek račun: Odpovedala sem službo in šla. Saj Slovence lahko dobimo tudi poštene službe pri Slovincih ali pa gremo našemu kmetu pomagat. Zakaj bi se morale izpostavljati pri nemških divjakih. Slovenska dekleta, svarim vas: Predno nastopite kako službo, prepričajte se, kak duh vlada v dotični hiši! Zagrizeni nemčurji si naj sami snažijo svoja stranišča, me pa ostanemo raje zveste pomočnice slovenskemu kmetu in viničarju. — Opazila sem tudi, da še v Mariboru mnogo slovenskih deklet ni podpisalo jugoslovanske deklaracije. To ni lepo. Le vse se korajžno izjavite za našo majko Jugoslavijo! Če smo tudi uboge dekcle, služkinje ali pomočnice, a vendar smo hčerke poštenega slovenskega rodu, kateremu se v ustanovitvi Jugoslavije res bliža lepša in srečnejša bodočnost. Podpisovanje za Jugoslavijo

moramo organizirati po ulicah, da nobena Slovenka ne bo izostala. Kaj pa, če bi se enkrat zbrale slovenske kuharice, služkinje, dekcle in sploh vse zavedne Slovenke na kak sestanek in bi si razdelili narodno delo? Kaj pravite k temu, g. urednik? Slov. služkinja. — Odgovor uredništva: Izredno vas veseli, da ste tako navdušeni. Oglasite se o priliki v našem uredništvu. Bomo se pomenili o takem sestanku.

Maribor. Društvo Dijaki dom v Mariboru va bi na občni zbor, ki se vrši v petek, dne 5. aprila, ob 6. uri zvečer v Narodnem domu. Na vsopredju je poročilo odborovo, poročilo računskih pregledovalcev, volitev novega odbora, slučajnosti.

St. Ilj v Slov. goricah. Narodna zavest se bu di tudi v sosednjem Spielfeldu. Priproste Slovenke in Slovenci so izrazili željo, da bi si radi ustanovili kako slovensko društvo. Ker pa je treba za tako društvo dobrih priprav, vabimo sentiljske Slovenke naše rodne brate in sestre v Spielfeldu in Strasu, da se pridružijo našim sentiljskim slovenskim organizacijam. Bralno društvo Vas rado sprejme med svoje ude, ravnotako tudi Dekliška Zveza, Marijini družbi in Posojilnica. Ko Vas bo dovolj za samostojno slovensko organizacijo, pa Vam bomo drage volje pomagali isto ustanoviti. Slovenci možje, žene, mladeniči in dekleta, pridite k nam v St. Ilj k naši jugoslovanski armadi. Zberite vse svoje vrste! — Sentiljska Slovenka.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Kralj Tomaž, doma v Ihovu, ima dosedaj že trojno vojaško odlikovanje, katero si je pridobil v bitkah proti najkrutejšemu slovenskemu sovražniku Italijanu. Njegova prsi dičijo velika in mala srebrna in bronasta svetinja, dobil jih je v deveti in deseti soški bitki in pa na tirolski bojni črti; služi pri 47. pešpolku. Naše najiskrenejšo čestitke!

Ljutomer. Tukaj je umrla na Veliki četrtek gospa Cila Dijakova (po triletni bolezni), soproga našega somišljenika g. Frisca Dijak. Rajna je bila blaga žena in zlata mati. Radi njene dobrotljivosti in mirnega značaja je bila pri sosedih in pri vseh drugih sploh zelo spoštovana. Naj Bog tolaži žalujoče, njej pa večni mir in raj nebeški!

Slov. Bistrica. Posojilnica v Slov. Bistrici va bi na redni občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 14. aprila 1918, ob 3. uri popoldne, v lastni hiši „Hotel Austria.“ Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Prečitanje revizijskega zapisnika. 3. Odborenje računskega zaključka za leto 1917. 4. Volitev načelstva in nadzorstva. 5. Predlogi in nasveti. — Načelstvo. 423.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Nemila smrt je obiskala Višnarjevo rodbino in vzela iz nje sredine daleč okrog znano in priljubljeno Višnarjevo mamo na Planini. Bila je bogaboječa in pobožna žena, mati več otrok, izmed katerih je ena hči usmiljenka v mariborski bolnišnici, eden sin pa je bil vjet v Przemislju. Obilna množica pogrebljanov je dokazala, kako priljubljena je bila rajnka mama. Našla je gotovo mir pri Bogu. N. p. v. m.!

St. Ilj pri Velenju. Občni zbor našega izobraževalnega društva na velikonočni ponedeljek je bil izborna obiskana. Množica je z velikim zanimanjem sledila besedam govornika profesorja dr. Hohnječa, ki je razpravljal o veliki nalogi naše izobraževalne organizacije v sedanjem velevažnem, za dolgo bodočnost odločilnem času. Društveni predsednik g. župnik Schreiner je poročal o delovanju društva. Izvoljen je bil po večini stari odbor. Vsi navzoči, fantje in možje, žene in dekleta so se z velikim navdušenjem brez izjeme izjavili za jugoslovansko majniško deklaracijo ter izrazili iskreno željo, naj bi se kmalu izpolnile naše jugoslovanske zahteve in nade. Zborovanje se je končalo s petjem rodoljubnih pesmi in cesarske pesmi.

Mozirje. Pri nas se je osnovala pod načelstvom g. Matije Goričarja družba z omejeno zavezo, katere namen je napraviti vzdrževane električne razsvetljave. Dne 1. maja so v našem trgu že prvič zažarele električne luči. Uporabljena je vodna sila Savinje.

Šmarski okraj. Čudim se, da je iz šmarskega okraja tako malo izjav za jugoslovansko deklaracijo. Kje so podpisali zavednih žen, raznih zastopov in organizacij iz Zibike, Sv. Stefana, Roginske gorce, Sv. Eme in drugih krajev, katere pa še danes ne imenujem. Jugoslovani, Jugoslovanke šmarskega okraja, na plan!

Šmarje pri Jelšah. Gospod Anton Oschlag, trgovec na Ponikvi, je daroval o priliki svoje 50letnice društvu za otroško varstvo in mladinsko skrb v šmarskem okraju 100 K, za kar se mu društvo toplo zahvaljuje.

Sv. Ema pri Pristavi. Dne 14. aprila t. l. pride naš g. drž. in dež. poslanec dr. Franc Jankovič poročat svojim volilec o delovanju v državnem zboru in o velikem napredku Jugoslovanskega kluba. Shod se bo vršil popoldne po večernicah ob 3. uri v prostorih župnišča pri Sv. Emi. Poslanec bo razpravil o nasilnih rekvizicijah živine, sena in žita. Povabljeni so na shod volilci iz šmarskega, rogaškega in kozjanskega okraja. Udeležite se shoda gotovo

v velikem številu, da se pogovorimo z gospodom poslancem o naših težavah in mu izročimo svoje želje. Pridejo tudi bratje Hrvatje. Dne 14. aprila k Sv. Emi!

Sv. Ema. Tatovi so ukradli v petek, dne 22. marca zvečer posestniku Juriju Ducman kravo, vola in telico. Tatove še niso zasledili. Skode ima ubogi mož 6000 K.

Rajhenburg. Na Belo nedeljo se vrši po prvem sv. opravi v dvorani nove kaplanije shod. Govorita gospoda državna in deželna poslanca, dr. Ivan Benkovič in dr. Franc Jankovič. Posavčani pridite mnogobrojno!

Guštanj na Koroškem. Pri nas je ljudstvo prav pridno začelo čitati slovenske časopise. V par mesecih je v naši okolici iz Tolstega vrha, Selo,ca in Kotel ter Guštanja nad 25 novih naročnikov za našega „Slov. Gospodarja.“ „Mir“ ima pa naročen že skoraj vsaka hiša. Veliko „Slov. Gospodarja“ in pa „Straže“ se proda v trgovini g. Vincenc Bunduia v Guštanju. Veliko je naročnikov tudi za druge slovenske liste. Tudi koroško ljudstvo se je začelo probujati in se prav pridno podpisuje za izjavo Jugoslov. kluba, za našo težko pričakovano Jugoslavijo. Naše slovensko ljudstvo vsak dan bolj spoznava, da sme le sinove in može pošiljati na fronto, da smo Slovenci dobri za srčno kri prelivati in živino ter drugi živež dajati, a če pride pa Slovenec na pošto, na davkarijo, na sodnijo, na kolodvor, k šoli, k okrajnemu glavarstvu, itd., tedaj pa njegov jezik nič ne velja in se hoče vsak škric in vsaka frajla obregovati nad Slovincem. Vsa pisma in naznanila se nam koroškim Slovincem pošiljajo od oblasti in uradov le v preblaženem nemškem jeziku in večkrat hodijo naši ljudje s takimi, v nerazumljivem nemškem jeziku napisanimi stvarmi, po več ur daleč iskati ljudi da jim take „turške stvari“ preberejo, raztolmačijo in „ausdeičajo.“ Slovenci vsak dan bolj godrnjajo in vzdihujejo: Teh turških suženjskih razmer reši nas. o Bog, in daj nam kmalu pravico in svobodo v naši težko pričakovani Jugoslaviji.

Sv. Peter pod Sv. gorami. Na velikonočni ponedeljek sta bila poročena gospodična Ljudmila Moric, hči našega g. nadučitelja, z gospodom Maksom Hočevar, strokovnim učiteljem, tačas v vojaški službi. Želimo srečo in blagoslov!

Zadnja poročila došla dne 3. aprila.

Angleško-francoska protiofenziva?

Iz francoskih in angleških uradnih poročil z dne 1. in 2. aprila, ki pa prihajajo navadno zelo krajšana v našo javnost, je razvidno, da so presli Angleži in Francozi pri mestu Montdidier in dalje proti severozhodu k protiofenzivi. Natlačna poročila še sicer manjkajo, a iz omenjenih uradnih poročil je razvidno, da so potisnili Francozi in Angleži armado nemškega prestolonaslednika precej daleč proti severu nazaj in so zavzeli celo vrsto krajev, med njimi tudi Montdidier, katere so Nemci prejšnje dni zasedli. Tudi pred mestom Amiens, t. j. ob Sommi so se morali Nemci umakniti. Včeraj so krožile vesti o velikih nemških izobah. Manjka nam še o tem uradnega potrdila. Zdi se pa, da so Angleži in Francozi res zavabili nemško armado v kotu pri Montdidierju v past.

Do zadnjega moža!

Angleški ministerski predsednik Lloyd George je brzojavil ministrsk. m predsednikom Kanade, Avstralije, Južne Afrike, Nove Zelandije in Nove Fundlandije, da je potrebno pomnožiti angleško armado ter da naj vlade teh angleških naselbin ukrenejo vse potrebno, da spravijo do zadnjega moža vse na fronto.

Listnica uredništva.

Makole: Občine Vaše župnije so se že izjavila za deklaracijo. Saj je bilo objavljeno. Da se bodo pobirali podpisi po župniji, pa poskrbite sami. — **Sv. Peter v Sav. dolini:** Podpora se Vam mora zvišati. Napravite novo prošnjo potom občinskega urada. Če pošilja davčna oblast v Celju samo nemške plačilne naloge za dohodnino, jih vrnite s pripombo: „Sem Slovenec, nemških dopisov ne sprejem.“ — **Zibika:** Do nameravanega načina rekviriranja žita ne bo prišlo. Sedaj kufejo gospodje pri zeleni mizi zopet razne nove načine. Kmetiskih strokovnjakov pa ne povabijo zraven. Prav imate: Če ne bo živine, ne bo gnoja in tudi ne žita in vsi načini rekvizicij bodo zastoj, ker oblast ne bo imela kaj rekvirirati. Pozdrave! — **St. Jakob v Slov. g.:** Preobširno. — **St. Rupert nad Laškimi:** Vprašajte na glavarstvu.